

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף סט.

ולד של בן פקועה למ"ד חוששין לזרע האב, באופנים דלהלן מה דינו?

כשבא הבן פקועה על בהמה כמותו	כשבא הבן פקועה על בהמה רגילה	
אסור ²	אסור ¹	כשיש בו גם פסול יוצא
מותר	אסור	כשאין בו פסול יוצא

ולד של בן פקועה שהוציא אביו הבן פקועה את ידו בעת שחיטת אמו (הסבתא), מאיזה איסורים הוא בא?

מאיסור יוצא	מאיסור חלב ודם וגיד הנשה	
אינו בא	הוא בא	לר' מאיר - דאין דין בן פקועה בולד גמור ³
הוא בא	אינו בא	לר' יהודה - בכל ענין הוא בן פקועה

השוחט את הבהמה ונמצא בה דמות כדלהלן, מה הדין? [תוד"ה אלמה].

ללא פרסה כלל	בפרסה אחת	
מותרת ⁵	מותרת ⁴	מצא דמות בהמה
אסורה	---	מצא דמות יונה

¹ הכי אמר רב משרשיא, לדברי האומר חוששים לזרע האב "בן פקועה הבא על בהמה מעלייתא - הולד אין לו תקנה".

² אמרה הגמ' דפשיטא דמבלבל זרעיה, וא"כ כל הולד יש בו מאיסור יוצא שיש ביד של אביו הבן פקועה מאז שיצאה ידו לחוץ ואין לה היתר בשחיטה. [ובתוס' ד"ה דאתא ביארו שמירי שגם האם יש בה איסור בחד אבר, וזהו הכוונה "דכוותיה"]. והמשיכה הגמ' לומר, דאולי אין בזה חסרון מה שיש בו פסול יוצא, דכמו שכל ולד הוא בא מחמת איסור חלב ודם, גם כאן לא שנא במה שבא מחמת עוד איסור. או דלמא כיון שכאן נוסף עוד איסור יותר מכל בהמה ודוחה הגמ' דבזה אין להסתפק, דממ"נ אין כאן עוד איסור יותר, (וכמבואר בטבלא הבאה). ולכן אמרה הגמ' "דכל מכח לא אמרינן דשרי", והספק לענין חלב.

³ ר"מ חולק בעיקר דין בן פקועה, וס"ל דאם נמצא בתוך הבהמה שליל של ב' ט' חי (היינו ולד גמור) בזה אין דין של בן פקועה בכלל וטעון שחיטה, ולפ"ז אין בו לא את הקולות וגם לא את החומרות של בן פקועה, ולכך אין בו איסור יוצא הנ"ל - האומר שלא מהני שחיטה ליד באופן שהוציא הבן פקועה את ידו קודם שחיטה.

⁴ ואף שהוא "קלוט" מ"מ "קלוט במעי פרה" - כשר, דאמר ר' שמעון בן יוחי "פרסה בבהמה תאכלו", דהיינו אפי' מי שיש לו פרסה אחת - כשהוא בתוך הבהמה - תאכלו.

⁵ כתבו תוס' לחדש שזה שאמר ר' יוחנן שאם מצא בה דמות יונה אסור, הוא דוקא כשנמצא בדמות יונה שאינו ראוי להתקיים, אבל אם מצא דמות בהמה אפי' אם רגליו כרגלי יונה, או שאין לו רגלים בכלל ג"כ כשר.

הוסף ע"י סוכל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף סט:

האומר רגלה של זו עולה, מה הדין?

האם כל הבהמה קדושה	האם הרגל עצמה קדושה?	
אינה קדושה	קדושה ¹	לר' מאיר ור' יהודה
קדושה	קדושה	לר' יוסי ור' שמעון

באופנים דלהלן, האם הולד קדוש בבכורה או לא?

כשיצא שלישי דרך דופן וב' שלישים דרך הרחם	כשיצא שלישי ומכרו לגוי וחזר ויצא שלישי	
אינו קדוש	קדוש	לרב הונא - דלמפרע הוא קדוש ²
קדוש	אינו קדוש	לרבה - דמכאן ולהבא הוא קדוש ³

האם מותר להטיל מום בבכור קודם שיצא לאויר העולם, כגון גדי באזנו ואימרא בשפתיו? [תוד"ה רב].

קודם שהוציא ראשו כלל	כשהוציא מיעוט הראש	
מותר	אסור ⁴	לרב הונא
מותר	מותר	לרב יהודה

¹ ותמכר לצרכי עולות, והיינו ללוקח שאמר הרי עלי עולה בחייה (עי' תמורה יא:), והוא יקריבנה עולה. וכשמוכרה המוכר - מוכרה חוץ מדמי אותו אבר.

² רב הונא ס"ל שכשנולד הרוב מתברר למפרע שולד זה הוא קדוש משעת תחילת הלידה, ולכך אפילו שמכרו לעכו"ם קודם שיצא הרוב - לא חלה מכירתו, דהתברר למפרע שכבר היה קדוש מתחילת הלידה. אכן אם יצא תחילה שלישי דרך דופן, אפי' שחזר ויצא הרוב דרך הרחם, מ"מ כיון שתחילת הלידה לא היתה בקדושה - אינו קדוש, כיון שלשיטתו כל בכור צריך שיהיה קדוש למפרע מתחילת הלידה.

³ רבה ס"ל דמכאן ולהבא הוא קדוש, ולכך שפיר חלה מכירתו כל זמן שלא יצא רוב, דאין הקדושה חלה למפרע. אכן אם יצא שלישי דרך דופן וב' שלישי דרך רחם - שפיר הוי קדוש, דסו"ס יצא רוב דרך רחם, ואין צריך שיקדש מתחילת הלידה.

⁴ דכיון שלמפרע הוא קדוש, כשיצא רוב הראש מתברר שכבר היה קדוש מתחילת הלידה, ונמצא מטיל מום בבכור קדוש, אכן קודם שיצא הראש בכלל - שלא התחילה עדיין שעת הלידה, ששעה זו אפי' למפרע לא יכול לחול בה קדושה, מותר גם לרב הונא להטיל בו מום אז.